

Til Københavns Teater ved direktør Steen Pade.

Kære Steen.

I fortsættelse af mødet hos jer d. 23.04.12 og på grundlag af jeres notat, modtaget dagen efter, skal Uafhængige Scenekunstnere og Scenekunstnere uden Scene gøre rede for sine standpunkter i forhold til opgaven at etablere en åben scene i hovedstaden.

Indledningsvis er vi enige i, at notatets to modeller, efter afvisningen af det første forslag, er de faktisk eneste at bringe i spil inden for Københavns Teaters rammer med henblik på at løse opgaven, at skaffe scenekapacitet til en ny institution som åben scene.

Behovet er erkendt allerede fra Københavns Teater overtog byens to store black box scener på Østre Fælled Torv og Republique blev stiftet. Det lykkedes imidlertid ikke at kombinere overtagelsen med en umiddelbar erstatning for facilitetstabet til det frie felt af scenekunstnere.

Den nye situation førte til forskellige initiativer i de berørte miljøer. Således arrangerede Uafhængige Scenekunstnere en konference, der opsummeredes i publikationen ”Rå Hvidbog” med internationale eksempler på frie produktionshuse. I forlængelse heraf tog en kreds af Scenekunstnere uden Scene initiativ til at definere begrebet ”en åben scene” og dets rumlige behov i de to rapporter, som blev publiceret juni og august 2010. De udløste et arbejde med forhandlinger med Københavns Kommune og tilnærmelser til fonde med henblik på at skabe interesse for bygning eller ombygning af eksisterende bygning til at opfylde behovet. Bestræbelserne førte til en dead end, hvor fondsinteresse standsede foran umuligheden af at opnå garantier om driftstilskud.

I juni 2011 skabtes et politisk forlig på Christiansborg med erklæret interesse for at finde en løsning på behovet for en åben scene, og i efterfølgende møder i Kulturministeriet blev det klarlagt, at begrebet åben scene ikke var synonymt med de frivillige samarbejdsaftaler og gæstespil, der fandt sted mellem teatre og initiativtagere fra det frie felt med beslægtede repertoireprofiler.

I december besluttedes det, med et brev fra Kulturministeren, at lægge opgaven at skaffe en åben scene over i Københavns Teater ved ”at ændre anvendelsen af en scene således at en åben scene tilvejebringes”.

Det første løsningsforslag var et forsøg på at forene en begrænset egenproduktion efter Republique’s hidtidige repertoireprofil med drift af en åben scene inden for en ny fælles institution. Det blev ikke accepteret som løsning af Forligskredsen på Christiansborg, der i brev fra ministeren af d. 03.04.12 præciserer: ”Der ønskes en selvstændig åben scene, som har en klar ledelsesstruktur, og som ikke har egenproduktion, men kun huser eksterne aktører fra scenekunstmiljøet. Scenen skal

2.

findes, uden at oprettelsen af den åbne scene fører til, at et af de eksisterende teatre under Københavns Teater må ophøre. Forventningen er, at scenen findes blandt de biscener, som teatrene under Københavns Teater råder over”.

Scenekunstnere uden Scene og Uafhængige Scenekunstnere er, som sagt, enige i, at notatets to modeller er, på de givne vilkår, de eneste mulige for Københavns Teater at bringe i forslag, og vi skal hermed bringe vores vurdering af forslagernes forhold til ideer og principper for en åben scene.

Frederiksbergscenen er en intimszene med en vis fleksibilitet, men det sceniske format er meget langt fra at kunne opfylde en åben scenes behov for stor rumlighed forbundet med optimal fleksibilitet, der kan give stor formmæssig frihed til det frie felts arbejde med at udvikle scenekunsten. Scenen er uden brugbart forhold til de egentlige behov og uden mulighed for at demonstrere det frie felts egentlige, store potentiale.

Det vil være umuligt for Scenekunstnere uden Scene og Uafhængige Scenekunstnere at pege på Frederiksbergscenen og dermed give politiske beslutningstagere og offentligheden indtryk af, at behovet for en åben scene, som beskrevet i de to rapporter fra juni og august 2010, hermed havde fundet sin løsning.

Republique's lille scene, tidligere Dansescenen, er, bortset fra hovedscenen, både inden for Københavns Teater og Hovedstadsområdet aktuelt, det nærmeste lokale til, med nogle begrænsninger, at opfylde en åben scenes behov med hensyn til bygningsstil, placering, volumen og fleksibilitet.

Uanset valg, vil en ny teaterinstitution ikke kunne komme ind i Københavns Teaters system uden at påvirke vilkår for alle eller nogen af de andre. Når opgaveformuleringen og en løsningsmodel peger på nogle vilkår, der giver en ny, åben scene gode muligheder for at demonstrere brugerkredeens potentiale og diversitet, vil det være umuligt og uansvarligt ikke at pege på den løsning.

Scenekunstnere uden Scene og Uafhængige Scenekunstnere anbefaler derfor den tidligere Dansescenen, nu Republique's lille scene, som Københavns Teaters løsning på opgaven, at skaffe dækning for behovet for en åben scene i hovedstaden med nationale og internationale netværk.

Scenekunstnere uden Scene og Uafhængige Scenekunstnere imødeser, forudsat den ny indstilling fører til en beslutning om at oprette en åben scene, at der bliver lejlighed til en nøjere gennemgang af udkast til driftsbudget. Der er navnlig tre forhold, hvorved den åbne scene adskiller sig fra den øvrige virksomhed inden for Københavns Teater:

1) En åben scene skal ikke have en egenproduktion af forestillinger, men servicere initiativtagere uden for huset. Men det vil være nødvendigt for den åbne scenes funktion som et center for scenekunstens udvikling og miljøets profilering, at scenen kan tage en række initiativer til fællesskabets konsolidering og til at styrke nationale og internationale netværk og ikke blot er passivt afventende. Det vil eksempelvis kunne være: seminarer, workshops, kunstnere in residence, gæstespil inden for nationale og internationale netværk.

2) Den åbne scene vil have en væsentlig større aktivitet med flere og skiftende forestillinger end de øvrige scener, der forudsætter en mere kontinuerlig bemanning til forestillingernes afvikling og forhusets drift.

3.

3) Den åbne scenes niveau mht. billetpriser kan ikke ligge på niveau med Københavns Teaters store scener, men må nødvendigvis have en appel til det potentielle publikum og svare til projekters sædvanlige niveau. Dertil kommer, at billetindtægten i samarbejdet med initiativtagere til projekter og gæstespil fra andre scener normalt helt eller delvis vil indgå i den aftale, der indgås mellem parterne.

På vegne af Scenekunstnere uden Scene og Uafhængige Scenekunstnere,

Bjørn Lense-Møller.